

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

lvivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S. RVMOLDVS EP. MART. 2. Iulij.

Quid mirum, ô parentes, si quos vobis Deus
tantisper concedit filios, cum lubet, aufert
iterum? Suam ille reperit, & quas vos in liberis
delicias quæritis, amore, si fas est dicere, etiam ille
depe-

deperit. Ita RYMOLDVM Davidis Scotorum Regis filium, non nisi precibus extortum, in tempore sibi iterum vindicavit, Angelo misso, qui juvenem edocuit, quantum aeternatura regna petituris antistarent. Quare RYMOLDVS caelo jam tum oculos circumferens facile sponsam, sceptrum patrium & adeo humana omnia despexit. Sed & Pontificatum Dublinensem, cum patre demortuo ad regni gubernacula abstrahere illum cives vellent, fugam deseruit, iterum ad hoc optimo consiliario Angelo usus. Hoc tam bono Duce Romam, inde in Brabantiam profectus, Adoni Comiti precibus suis apud DEVM filium impetravit, & hunc ipsum, ut bis se RYMOLDO deberet, aquis haustum in vitam restituit. Inter haec dum templum alienam liberalitate, sed suis curis, aedificat, geminae operae consilium viri e medio tollendi ceperunt, opum, quas ingentes penes ipsum credebant, hereditatem patricidio adituri. At tanti sceleris merces fuit nummus tergeminus repertus. Corpus in fluvium abjectum caeleste prodidit lumen, quod omnem ab eo loco noctem fugabat. Extraxere igitur pisces RYMOLDVM mortuum, ingentem tamen vel talem Adoni comiti praedam. *Ex Lippeloo.*

Expecta quotidie finem vitae, & ad iter illud te para; quae enim hora mimine putas, mandatum afferetur: va autem illis, quos tunc imprudentes opprimet & imparatos. Cordis compunctio est curandis hominum animis medicina. S. Ephrem de Vita spirit.

S. EBERHARDVS EPISC. 1. Julij.

EBERHARDVS gente Bojus, genere Comes. cum e Collegio Bambergensium Canonico-

1212

rum ad Religiosorum se juvenis transtulisset, a suis inde nolens extractus & in Gallias est amandatus; ut (quod hodie etiam amat fieri) cum veste mores sanctos & sanctiora proposita poneret. Sed non præpotuere Numini amicorum inimica consilia. Redux enim in idem monasterium se abdidit; Biburgensi dein Asceterio, mox etiam Saliburgensi Episcopatu iussus præesse, in miseris, si quisquam alius, pius fuit. Itaque Promum Condom et si seniculum insequi hospitem Biburgo Rarisponam usque compulit, & quem transeunti negaverat, vini haustum deferre: ipse, cum Italiam peteret, agræ mulierculæ equum cessit, & pedes Apenninum conscendit. Elephantiacorum cum & corpora & animos curaret, reddente ex his uno cum vomitu Divinum Epulum, ore suo omnia excepit, nec multò post cognovit, sub ægro illo CHRISTVM latuisse virtutis suæ exploratorem. Dum vixit, nulli unquam quidquam MARIÆ nomine petenti denegavit, ideoque mortuum non nemo sinu MAGNÆ MATRIS velut infantem foveri vidit, & nectare, quod ipsa illi VIRGO libavit, inebriari. Quid hinc agitis Sodales Mariani? Matrem esse vestram MARIAM vultis? pauperum patres este. Et profectò aut filii MARIÆ non estis, aut Fratri EBERHARDO sinum invidetis. Ex tom. 2. Henric. Canis. & tom. 1. Bav. S.

Vtinam sapiamus ad presentis vite moderationem! utinam intelligamus ad preterita correptionem! utinam devotâ in Deum fide provideamus, ut felicem habeamus, ipso miserante, consummationem!
S. Bernard. in ferm. 2. de SS. Pet. & Paul.

S. SIMEON SALVS CONF. 1. Iulij

Quisquis vestium splendorem queris, cum
SIMEONE, si oculos habes, videbis; si ani-
 mum, etiam indues. Nempe cœnobium ingresso
 cùm adolescentulus nuper religiosâ veste indutus
 occurrisset, vidit cœlestem inter comitarum mul-
 to lumine insignem & Angelico habitu regiaque
 coronâ exornatum incedere. Quare eandē digni-
 tatem cum **IOANNE** fratre tam diu ambivit, dum
 uterque est positus. Sed & Philosophum videbis
 in uno **SIMEONE** geminum; Heraclitum inquam
 & Democritum, sed Christianum. Nemo alius
 tam doctè aut flendo risit, aut ridendo deflevit
 mundi insaniam. Nempe Emesam urbem ingres-
 sus mortuumque canem fune trahens omnes pue-
 ros post se, mox omnem civitatem traxit, fuitque
 Sapientiæ Magistro risus, plausus; convicia &
 verbera, merces, & ingens quidem nihil aliud que-
 renti. Interea risum comitata sunt compluria mi-
 racula. dæmones mali alapâ pulsî, cantu proscripti;
 carbones sive in pallio, sive in manu, innoxii splen-
 dorem virtutis prodidere. oculi sinapi, aceto, al-
 lioque curati, hæretici & in fames mulierculæ sa-
 pere à Stulto docti, qui scilicet jam oracula etiam
 dabat. Et fuit cum flagello urbis columnas ali-
 quam multas castigavit, illud addens: *State: saltan-*
dum vobis est. & ecce saltarunt illæ terrâ movente,
 sed steterunt cadentibus aliis. Pueros alio tempo-
 re quam plurimos perbenignè salutans in ludo
 supplicavit pro his Magistro, ne cæderentur, quod
 longum illis iter instaret. Et hoc eis nimirum mors
 indixit paulò post per urbem grassata. **SIMEONIS.**
 quo-

quoque funus cū pauculi homines curarent, ad-
fuerunt Angeli, & lessum an epiniciū? cantarunt
totius orbis Mimo. Sur.

*Per Christum sensibus invocatus abjectā seculi
hujus figurā, formam tuam in formam sui reducit
Salvatoris, ut novitas sensuum tuorum in suis
actibus elucescat. Et celestis homo celesti habitu,
jam gradiatur in terrā. S. Pet. Chrysol. serm. 120.*

VISITATIO B. MARIE V. 2. Julij.

REDIBAT in astra Numinis ad MARIAM lega-
tus, quem venturum terris nuntiaverat, cælo
venisse nuntiaturus. At VIRGO DEO jam plena vi-
sendi ad cognatam Elisabetham studio in viam se
dedit. Hanc monstravit, qui sub utero ivit comes,
ingens MATRI, sed dulcis sarcina. Hic vix labo-
rem temperabat, hic properantibus pedibus alas
addebat, ut expeditior nunquam iverit MARIA,
quā sic onerata. Iam sub aspectum mutuum ve-
nerant geminæ cognatæ, jam in amoris vincula
brachia coiverant, cum gaudio gestiens in Elisa-
betha infans VERBUM in utero latens ex utero pro-
didit, jam tum vox clamantis. Tunc novo prodigi-
o virginitas sterilitati, & sterilitas virginitati
fecunditatem est gratulata: tunc, quas texere
Angelus cœperat MARIM laudes, pertexere Elisa-
betha, Domini Matrem salutare, quæ Ancilla ve-
nerat, super omnes illam mulieres efferre, ipsum
cum primis laudibus in cælum tam sancti uteri ho-
spitem tollere. Itaque oraculis domus personare,
VIRGO lætitiā etiam ipsa exultans, quo DEVM
magnificaret, canere carmen, cui omnem palmam
vates concedent. Certè ut Superi delicatè sint
(quip-

(quippe dulci semper Musicae assueti) tunc tamen terrae cantus probarunt: nec hodie puto facilius aures Marianis praebent, quam MARIAM MARTINAM verbis laudantibus, tunc praesertim, si vox Virgo accedat, quam dicere ausim tam libenter audiunt Angeli, quam nos Angelorum audimus. Ex Hist. Evang.

Sit in singulis Maria anima, ut magnificet Dominum; sit in singulis spiritus Maria, ut exultet in Deo: nam etsi secundum carnem una mater est Christi, secundum fidem tamen omnium fructus est Christus. S. Amb. l. 2. Com. in Luc.

S. OTHO EP. POMERAN. APOST.

2. Iulij.

OTHONEM Pont. Bambergae Sueviae donavit. Praeter Xenodochia, structaque vel reparata templa quamplurima, monasteria aedificavit XXI. Hominum Deo sacratorum aspectu praecipue delectatus, gaudebat his sive sacrificaturis, sive ad mensam accubituris ministrare & fercula osculo condire. In Pomeraniam cum movisset superstitutione expugnaturus, multae illi pugnae fuerunt sed victor, etiam cum vapulareretur, abiit. Tandem manus dedit Regio, postquam Pont. verbis blandis & munusculis captos duos adolescentulos, illi alios, hi alii iterum alios & parentes denique ipsos ad sacra nostra induxerunt. Ita post OTHONEM Apostolos Pomerania pueros habuit, quos, ubi sacro fonte lustrati sunt, a profanorum societate remotissimos voluit, ut neque jam lusus illis communis esset, quorum mores dissimiles esse oportebat. Bambergam redux vitam reliquam egenorum

rum subsidio porrò impendit, magno operæ præ-
 tio. Nam vidit nonnemo in altissimo monte (O-
 lympum dices) ab omni ætatis & sexûs homi-
 nibus palatium OTHONI è solidis gemmis ador-
 nari. Quid igitur superbia architectos toto orbe
 conquiris, ut cælum tibi in terris struas, quando
 obvios hos quotidie habes? Si nescis, cæci sunt,
 qui aream rectè designabunt: claudi sunt, qui tam
 pulchra saxa convehent; manci debilesque rectè
 absolvent, & in cælum tam nobile ædificium edu-
 cent. Ex, DD. Bamberg. Gretseri.

*Dulcis Domini IESU memoria, ô juvenis! fra
 semper inhereat in mente tuâ: ut exercitationis
 tue cursus palma coronam accipiat. Tempus enim
 instat, in quo strenui præmia, ignavi ignominiam
 accipiant.* S. Ephrem de Exercitatione.

S. LANDFRANCUS EP. 3. Iulij.

Nobiles curas LANDFRANCUS Papiæ Italiae
 urbe habuit nobiliores nutrices, Musas. Ha-
 rum in sinu non profanam modò, sed & sanctio-
 rem sapientiam imbibit, ut *Lumè Magister* Theo-
 logorum jam tum audiret. Sed poterat hic Magi-
 ster amplius in fortunæ ludo quid discere. Ecce
 enim dum Gallias petit, in uno omnes captiva
 bonæ artes abducuntur. Tulit ægrè ab initio ser-
 vitutem tam liberaliter educatus; obstrepentibus
 puto in vinculis, liberioribus, è novem, Sororibus.
 At rectius severiores monuere. Et, *nimirum, age-
 bant, hoc tu fortuna didactrum etiam Magister de-
 bebas; discipulus sanè hujus, si in captivo liberum
 errare animum nescias. Si poëta, absolves fabu-
 lam: si orator, persuadebis animo deditionem.*
Iam Philosophus Orbem, etiam in hoc angusti
carce

carcere perambulabis; denique si Lumen es, si Magister, pulchrius in tenebris lucebis, & DEVM in vinculis laudabis. Ad hæc LANDFRANCVS tam cepit amare servitutem, ut amissus ex hac continuo canobio se mancipaverit, utque in scholâ tam sanctâ rectius proficeret, illiteratus videri voluerit. Sed Itali institores, quibus iter illac erat, aperuere, quam doctæ merces sub rudi cucullo latent. Itaque primò scholis, mox aceteriis, tum etiam Cantuariensî Ecclesiæ præfectus, anno M. LIX. nobilem hæreticum Berengarium, spectante & applaudente Româ, devicit. Triumphum tamen illi mors in annum LXXXIX. distulit. Ex Arnoldo VVion.

Hujus vita dulcedinem relinquentes, jam nunc de futuris sæculis quotidie cogitando etiam in hoc corpore prægustare conemur; & exclusâ de sensibus nostris secularium desideriorû amaritudine, quandam beatitudinis saporem cordibus nostris attrahamus. B. Cæsar. hom. 26.

S. VDALRICVS EPISC. 4. Iulij.

Mltum ætas tenera nutricibus debet, quæ lac dederunt; plus illis, quæ pietatem instillarunt. Ipse è cælo VDALRICVS adstipulabitur. Hunc puerum VViborada sanctissima virgo leviculè fortè cinctum castiore de lino cingulo donavit, jussitque primò liberioribus sermonibus nec linguam daret nec aurem; tum, quos mundus socios dicitur, hostes duceret; mollem Cupidinem cilicio absterreret, ejus flammis sub pectore grafsantibus, verbis Ecclesiæ in adiutorium DEVM exciret, simul digito in focum immisso incendiis in-

incendia opponeret; feminas denique, vel se feminâ auctore, fugeret. His monitis velut lacte virtus VDALRICI crevit ridens iridentium coxorum turbam, qui cum ludibrio, sed sine mendacio, Sanctum jam tum clamabant, Sed graviora testimonia jam Pontifici cælum dedit, id quo manus delapsa sacrificare cum VDALRICI manu est visa. Fluvium nunc in perforatâ navî, nunc sine illâ fecus trajecit. Contra Barbaros Augustam Vindelicorum obsidentes Ortoni Imp. præsentia suâ nobilem victoriam peperit: VIRGINIS Augustanæ bona adversus rapaces manus tutatus commilites Carites habuit, qui variis pœnis in prædones pugnarunt. Multis aliis miraculis illustris, falsus tamen est pœnas se Numini debere, quod successorem sibi nepotem (ceterâ dignum) legisset. Proinde non nepotes, sed pauperes fecit heredes, in quos moriens etiam supellectilem sparsit. Sed nimirum sic vasa colligunt Pontifices in cælum migraturi. *Ex vitâ.*

Quid tibi necesse est, in eâ versari domo, in quâ necesse habes quotidie aut perire aut vincere? Quis juxta viperam securos somnos traxit? qua etsi non percutiat, certè sollicitat. Securius est, perire non posse, quàm juxta periculum non perisse. S. Hier. Ep. 47.

S. WILHELMVS ABB. 5. Julij.

Bojarix hic WILHELMVS deberur, ex qua oriundus Monachum Ratisbonæ induit. Hic omnibus omnino artibus excultus. Mathesia cæmen præ cæteris coluit, quod multa atq; præclara monumenta ipsius loquuntur literis consignata. Eloquentiæ tantæ erat, ut sanctiorem Orpheum diceres.

diceres, qui saxa etiam traheret. Præsul Hirsau-
 gienſis in miſeros tam pius fuit, ut his veſtiendis
 non ſemel panẽ ſcipſum nudavit. Sed nimirum
 ſœnus à nullis majus, quàm ab his ipſis, qui redde-
 re nihil poſſunt, avarus ſperet. Hoc certè WIL-
 HELMVS tunc tulit, cùm in ſuorum uſus pondo ar-
 genti V. ab ignotâ terris, ſed non etiam cælo manu
 abſtulit. Quid jam horrea memorem, quæ, quòd
 WILHELMI liberalitas exhauiſſet, ſubitam mi-
 ramquẽ meſſem; quid cellam, quæ effuſo per ne-
 gligentiam vino, novam in dolio vindemiam vi-
 derunt; quid piſcatum feliciffimum? cùm miſſum
 ſapitũs in aquas rete præter laborem inanem diu
 nihil, poſt imperio Divi Chriſti quẽ nomine im-
 miſſum ingentem piſcium prædam retulit. Taceo
 hæc aliãque à morte miracula; & revocatam per
 WILHELMVM ad primas leges D. Benedic̃ti per
 omnem ferè Galliam & Germaniam familiam, &
 ad Religioſæ vitæ amorem viliffimãque in hæc
 munia excitos nobiliſſimos juvenes laudo, piſca-
 tum priori longè præferendum. Cæterùm aſtra
 ſua WILHELMVS propioribus oculis aſpexit an-
 no Chriſtiano M. XCI. *Ex Trithemio.*

*Elemoſynam, quantum poſſumus. & quamdiu vi-
 vimus. & ipſi habere, & alius impendere feſtinemus,
 ut ſecuri poſſimus in die Iudicii dicere: Da Domi-
 ne, quia dedimus; nos fecimus quod juiſtiſti, in im-
 ple quod promiſiſti. B. Cæſar. hom. 15.*

S. GOAR CONF. 6. Iulij.

Vitæ meritiffimo inter Apoſtolos ſuos GOAREM
 numerant Treverenſes, ut quibus ille ſuperſti-
 tione implicitis inter primos DEVM nuntiavit.
 Sed dum illum æquis auribus vel maximè audit
 popu-

populus, iniquus invidia oculis spectavit. Quare more suo subornavit, qui apud Archiepiscopum innocentiam ejus insimularent. Gemini erant & fraudibus & mendaciis compositi. Eos GOAR ad se venientes, ut vindictam Christianam sumeret, amicè accepit & ad mensam invitavit. Sed eadem invidia, quæ non nisi infelicitate GOARIS pasci, nec bibere nisi huius sanguinem avebat, respuit aliis famem aut sitim pellere. Quare ex itinere defecissent scilicet, nisi semper ad vindictam vigilans GOAR feras Christi imperio advocasset, & earum lacte recreatos hostes animam sibi fecisset debere. Ad tribunal Archiepiscopi ubi ventum, luce clariùs meridianâ apparuit innocentem esse GOAREM, quando pallium suum in ipsius solis radiis suspendit. Adhæc ex puero projectio cum jussu Archiepiscopi nomen parentis quæsisset, ecce facundissimus infans linguâ digitoque ipsum Archiepiscopum prodidit. Erat hoc scilicet absolvere reum & Iudicem damnare. Quare populus ad infulam GOAREM velle vocare, & cum respueret, vim amicam inferre. Sed ab hac iterum illum ægritudo absolvit, quam precibus à cælo extorsit. Præstare credidit morbo quàm ambitione laborare. *Ex Surio.*

Procul contentiones, procul lites, procul maledicta mittantur, & quia laqueus est mortis lingua sua, furronis & bilinguis, parcat unusquisque anima sua, ne in supplicium suum vincula sibi mortis innectat. Ama pacem & tranquilla sunt omnia. S. Pet. Chrysol. serm. 53.

S. GODELEVA MART. 6. Julij.

Quoties fallit Amor, positâque larvâ tyrannum se ostentat? Ecce hic etiam dies exemplum

plum oculis exhibet. Adverte animum quisquis blanditiis ejus credis neque fallacias caves. Deperibat GODELEVAM nobilem virginem nobilis item juvenis Bertulphus. Verum cum primum ex voluntate parentum domum Sponsam deduxit, amor illi omnis in odium degeneravit, & primam jam nocte aspectum non sustinuit ejus ferre, cujus absentiam mortem nuper crediderat. Quare vel enecare, vel certè à sese abigere aggressus, non nisi unicum panem quot diebus dedit. At illa patientia ad omnes injurias obarmata, cum multa animi grati significatione accepit, & hunc ipsum cum pauperibus sibi communem esse voluit tam diu, dum fugam ad parentes nudis pedibus coacta fuit arripere. Cæterum cum sacri homines sese interposuissent, iterum domum GODELEVAM duxit Bertulphus, sed efferendam. Si quidem binis servulis ad omne scelus exercitatis, ut laqueo, dum ille domo abit, suffocarent innocentem, imperavit. Virtuti cælum pluribus portentis parentavit. Nam panes, qui sub funebrem diem in miseros erant spargendi, in furno numerum suum longè superaverunt. Aqua, in quam abjectam funus erat à parricidis, medicinam morbidis propinavit. Ipsa humus in loco supplicii egesta in lucidissimas gemmas abiit, ne amplius quisquam dubitaret pretiosam in conspectu Domini mortem sanctorum esse. *Ex Surio.*

Libidinis vitium expelles, si orationi assidue incumbes & sobrietati: si mentè à malis cogitationibus cohibebis: si nullum proferes vanum verbum, si ad templum accedes frequenter, si mortem & diem Iudicij identidem recogitabis. S. Ephrem de vit. Spirit.

S. WIL-

S. WILLIBALDVS EP. 7. Julij.

A Nimæ cælo natæ cheu ! exilium amamus,
 patris obliviscimur. At non ita WILLIBAL-
 DVS è regîa Anglorum stirpe pulcherrimus floscu-
 lus. Vix enim mundum seque aded circumspexit,
 cum ilicò peregrinum agnovit, ideoque exire
 hinc quàm ocyus, nec solus voluit, sed in lauda-
 tissimi facinoris societatem Cunobaldum Fr. &
 Walpurgam sororem, quin Richardum etiam
 regem parentem excivit. *Si nescis, Pater, peregrini
 hic etiam reges sumus. Quin igitur is quò SS. vi-
 rorum per omnem orbem v. stigia, atque aded Chris-
 sti te ducunt. Exi, ah! exi regno! nisi exis, scilicet
 efferere.* Ergo purpura penulæ, sceptrum baculo,
 corona galero cedit; atque ita digna Regibus An-
 glis expeditio Romam, inde Hierosolymam adot-
 natut. Ultimùm ut hanc etiam suæ peregrinatione
 cruces comitarentur, in illo itinere patrem, in hoc
 oculos amittit. Receptit tamen hos ad urbem fan-
 ctam appulsus, viditque deinceps tam bene, ut ex-
 cacatis tum à Gentilitiâ superstitione Germanis
 dux à Gregorio Pont. datus fuerit, quem qui-
 dem annis XXXVI. egregiè præstitit, & nobi-
 lem hodie Episcopatum Eystetensem condidit.
 Sed inter omnia ejus (quæ multa & immorta-
 lia) facinora, illud princeps est, parentem è
 regno secum ad DEVM abduxisse. Faut nunc
 deliri senes, querantur ultimo ætatis admini-
 culo orbari sese, ubi è mundo filius abit. Aben-
 do VVILLIBALDVS, an non parenti scipio
 fuit? *Ex Philippo Eystet.*

*Sæper tibi displiceat quod es, si vis pervenire ad illud
 quod nonitū es, nam ubi tibi placuisti, ibi remaisti.*
 Semper

Semper profice; noli in viâ remanere; noli retro redire; noli deviare. S. August. serm. 5. de verb. Apost.

S. PROCOPIVS M. 8. Iulij.

Saulum aut Saulo simillimum Neaniam vides: quippe à Diocleriano Alexandriam missus, quò Christianos illic excinderet, & ipse Christum obvium habuit, & quidem è cruce sibi loquentem. Multùm igitur se aberrasse animadvertens, aliam viam deinceps ingressus est, & fabricari sibi ex auro crucem fecit illi geminam, quam nuper viderat. Hæc signa vix intulit Agarenis, cum nobilem victoriam abstulit. Sed, quod mirere, victori bellum alterum, bellum crudele mater movit, quæ pietatem filij, quâ fractos pedibus aureos argenteosque DEOS pauperum manibus in spoliis iussit cedere, sub impietatis nomine ream egit. Sed victo omnibusque tormentis exercito patronus cum Cælitibus Christus adsuit, & sanguine jam suo pulchrum sacrâ undâ amplius lavit, & abhinc PROCOPIVM dixit. Atque hic ille PROCOPIVS est, qui unus contra omnes carnificum manipulos stetit, qui que prius quàm gladio cervicem ipse, sibi Tyrannum non unum subiecit. Qua in re iterum Paulo similem illum rectè dicemus; in illo etiam superiorem, quòd Christo moriturus filius matrem peperit. *Ex Metaphr.*

Si invenni melius, quàm videre faciem DEI, illuc te preparis: va tali amor tuo, si vel suspicaris aliquid pulchrius, quàm est ille, à quo est omne pulchrû, quod te teneat, ne illum cogitare merearis. S. August. in Psal. 43.

S. KILIANVS CVM SOC. MM. 8. Julij.

Vt Hiberniæ Italia Columbanum, Gallum Suevia, ita Francia Orientalis KILIANVM debet. A Musis mansuetioribus ad omnem humanitatem efformatus Monachum induit, & Sacerdotio initiatus cœnobii præfecturam accepit. Sed ingenuus qui in pectore bulliebat sanguis majores ausus est honores sperare, & generosâ morte Martyrû nobilitatem velle mercari. Igitur in Britanniam, mox inde in Galliam, per hanc in Germaniam se penetravit, & Herbipolim Franciæ Orientalis metropolim pervenit, Colomanno & Tornano viz propositique pulchri comitibus. Vix crucis signa explicata, cum debellata superstitio, & ipse Dux Francorum Gosbertus sub jugû Christi est missus. Sed restabat cum muliere bellû, semper viris etiam periculosum. Geila hæc fuit fratris olim Gosberti conjunx, tunc pellex hujus, & quia hanc consilio KILIANI Dux ædibus parabat ejicere, ipsa prius KILIANVM sociosque (absente Duce) vitâ ejecit & corporibus Divorum stabulum superædificavit. Monitus KILIANVS ab Angelo de morte, obviam hostibus processit, istemq; verbis, quibus Christus Iudam, salutavit. Martyrum porro sanguinem linteis excepit matrona Burgunda. Locum stabulantes equi nullis sordibus contaminarunt. Sicarii malè omnes perierunt, fuitq; qui sceleris sui furis agitatus clamaret, nunquam non sibi imminere gladium KILIANI sanguine calentem. Ipsa Gallia pœnas datura carnificem demonem habuit. Ex Sur.

Beatus, qui ab omni abhorret turpitudine peccatorum, seque hostiam viventem & Domino acceptam offert. Beatus, qui semper in seipso Dei memoriam colit;

colit; erit enim totus velut Angelus celestis in terra cum reverentiâ & amore sacrificans Domino. S. Ephrem in Beatitudinibus.

S. LANDRADA V. 8. Iulij.

SCITE LANDRADA Virgo genus suum, quod est Principum Gallorum stemmate ducebat, novit estimare, dum despectis, qui multi illam deperiebant, terræ filiis omnibus, uni Agno intactam servavit sese. Doluit id multum parentibus, ut qui generos, qui nepotes sperabant. Sed maluit illa familiam emori, quam virginitatem; & satis se oblectabat numerosâ, quam domi alebat, pauperum sobole. His illa ultima servitia exhibere, interim pretiosum pudorem sub vilibus ancillarum pannis tegere, denique, quod tutior hinc foret, in ultimas solitudines asportare; si tamen solitudines recte dicimus, quas ab adventu ipsius Cælitæ deinceps cantu suo frequentarunt, lumine exhilararunt. Et fuit, cum hi ipsi, festiva inter tripudia, Maemosynon illi à sponso crucem artificiosam cælo detulerunt. Huic illa mox aram; aræ templum; templo se suaque dicare ad ultimum vitæ diem usque. Ab hoc spectabilis Lamperto Episcopo tumulum eo in loco se velle significavit, in quem delapsa primum Crux foret: quod ne fieret, cum homines intercessissent, bonam operam boni Angeli locarunt, suisque manibus castissima membra eò deportata composuerunt. Tam nobiles Virtus Vespillones habet. *Ex Surio.*

Memor esto arrepti propositi, & imaginem tibi propone Crucifixi. Bene verecundari potes, inspectâ vitâ IESU Christi, quia nec dum magis te illi conformare studuisti, licet diu in viâ DEI fuisti. Thoma Kemp. l. i. c. ult.

S. ANATOLIA V. M. 9. Iulij.

Rectè liliū dixeris virginitatis, sed spinas easque plurimas inter. Vel ANATOLIA palam id facit, pulcherrimi candoris & ipsa liliū, quod ubi carpere procus impudens desperavit, ex amatore hostis factus; Fidem apud Iudicem accusavit, cujus castimoniam non potuit. Itaque ex veteris, sed pessimo more in exilium virtus mittitur. Sed fallor. patriam putasses, ita in honore etiam ibi fuit. Etenim cum Diodori Viri Consulatis filius (Anianum dixerunt) à malo genio correptus sepe numero discruciarī ab ANATOLIA se clamitasset, quin ruptis subinde vinculis ad illius pedes abjectus, missionem tandem accepisset, illic ea fama totum Piceni agrum pervasit, ut jam commune omnium morbidorum aylon virgo exul esset, jamque tam felix exilium invideret Decius, ideoque huic vincula, equuleos & flammās superadderet, quā etiam Audacem nobilem magum evocaret, qui immanem in virginem serpentem armaret. Sed pepercit hic virginitati, non item magistro suo Audaci, utpote in cuius collum ita invasit, ut nisi manum auxiliarem virgo tulisset, pereundum illi ab hoc collari fuisset; quam tamen sic Audax cervicem serpenti, Christianus postea gladio non subduxit; quo ANATOLIA denique etiam trajectu pudorem sanguine tinxit, hoc est lilijs rosas miscuit. Ex Surio.

Si nobis sputa, quae sine peccato projiciuntur, horrorem faciunt in vestibus nostris; putas cogitationes libidinosas, quae de aëre ingerit, qualem horrorem faciunt Deo in animabus nostris? B. Cæsar. hom. 3.

S. FELL.

S. FELICITAS M. 10. Iulij.

FELICITATEM in manibus habes, matronam in quâ unâ omnem Spartam Roma extinguit. Stat ecce ad tribunal plena animis, & qui matrem coronat, globum filiorum in tyrannum agit. *Ne, ne oculos in tyrannum filij, aut quas hic minatur poena, sed calum, sed qua calum promittit gaudia, defigite. Ite, ostendite etiam suos Romanis Machabæos esse, implete nominis mei omen, facite ut sim, qua dicor, Felicitas. Septem estis, si pueri, certè numero tyranno superiores. Sed & mater adero, pugnabo in singulis, in omnibus triumphabo. Votum pugna hoc est, ut nostrum ex acie vivus nemo discedat* Talia mater filijs: at matri tyrannus colaphos ingerebat. Mox IANVARIUS virgis caesus ridet puerile tormentum. Negant FELIX & cum PHILIPPO SILANVS sive à fratribus sive à Christo avelli posse. Iam ALEXANDER clientelam Imperatoriam offerenti Christi se Libertum respondet. VITALIS porro edicere Iudicem jubet dæmonine malo an DEO Opt. serviendū. Denique rectissimè MARTIALIS castis minis serias Orci poenas opponit. Has itaque inter pugnas, plumbatis, sustuario, præcipitio ferroque omnis fraterna acies cadit. Et potuit in septem Germanis trecentos Fabios spectare Roma. FELICITAS certè spectavit, & oculis suis tot sibi oculos erui videre sustinuit, dum ultima à ferro est mortua. Si tamen mori jam potuit septies mortua. *Ex Suetonio.*

Quid tēpore iudicij facturi sumus, quando contra Crucifixi Domini livores nota peccatorū nostrorū, & macula libidinū proferentur? quo vultu respiciet redemptionis nostrae perditionem nostram, et antò graviora

erunt nostra delicta, quando : majora se ostenderunt
divina beneficia. S. Cæsar. hom. 23.

S. GOLINDVCHA M. II. Julij.

Parens multi cœnarent, si cum GOLINDVCHA
nobilis apud Persas matrona. Epulo assidebat
illa, cum ecce tibi, dum alii gulam, ipsa Superis in-
vitantibus oculos suos pascit. Tollit hos Cælo, &
que Calites convivia adirent, spectat; poni am-
brociam, misceri nectâr videt invidetque. Inde ad
inferos demittit, & esurire micam, sitire guttam
epulones, interque hos, pro dolor ! etiam paren-
tes suos advertit. Ipsa scilicet ad Christum Chri-
sti que fidem se vertit. Succensuit conjux, so-
ciamque thori ad Saporem Regem fide minime
maritali defert. Hic octo ipsos annos in carcere, tem-
tum quatuor menses in antrum compingit à draco-
ne inessum. Cum hoc etiam monstrum virtus do-
misset, in infamem cellam abducitur; sed hinc
à Tutelari Angelo educitur. Inde ad supplicium
rapitur; sed ab hoc iterum eripitur, quod tamen
nimium quantum sanguinem pro Christo gessi-
ret fundere, vulnus in jugulo, sed ab hujus cruore
medicinam omnis id loci æger accipit. Hoc potro
monili superba GOLINDVCHA cum locos à viris
sanctis nobilitatos permultos adiisset, cælo tan-
dem se intulit, & inde ad Saliâres epulas suis
etiam oculos Marianorum invitat. Ex Menis &
Theophylacto.

*Quid tam pavendum, quid tam plenum anxi-
tatis, & vehementissima sollicitudinis excogitari po-
test, quam judicandum astare illi tam terrifico tri-
bunali, & incertam adhuc expectare sub tam discri-
tato iudice sententiam? S. Bern. serm. 8. super B. Qui
habitant.*

S. IOAN-

S. IOANNES GVALBERTVS.

12. Iulij.

EN vatem, en pauperum Patrem, en Ascetarum
Magistrum, miris multis maximisq; illustrem!
Nosse vis unde illi hæ artes? semina audi melioris
vitæ. Petit IOANNES armigero stipatus Florentiam
patriam urbem: angusto in calle obvium habet
hostem à cognato sanguine calentem. Scilicet in
iras animus, in gladium GVALBERTVS assurgere,
& parricidium certè homicidio velle pensare.
Quid ageret saxum inter & aram hostis? Ecce
bonum in arenâ consilium! ad genua irati descen-
dit, utque ignoscat per orantem è cruce pro hosti-
bus suis Patronum Christum orat. Quid expectas?
vincit brevis, sed fortis eloquentia, iris animum,
ferro manum exarmat, verbo, amici discedunt.
Sub hæc in ædem sacram IOANNES pergit, & ecce
Icon suffixi in crucem Christi capite annuens, gra-
tias habet ex suo nomine inimico veniam non
neganti. Quid ad ista, ô Pyrrhæ genus? vos in-
quam, quibus pectus immite plusquam æs triplex
asperat, jurati hominum & in homine DEI hostes,
& quos hæc unum iuvat, non solos perire. Iudice
precante, reo non ignoscitis rei? tantus è cruce
Orator, tot ora vibrans quot vulnera non persua-
det? lignea movet se imago, vos duratis, & annuit
Christus, vos abnuitis? Ite, ite Samsones egregii, &
tumulum hosti, sed unâ vobis parate. *Ex Surio.*

*Dum nos invicem odio habemus, ita muros civi-
tatis Hierusalem contra nos claudimus, ut nobis nul-
lus aditus remaneat, per quem intrare possumus:
nam qui charitatem habere noluerit, quâ fronte ad
DEVM, qui charitas est, præsumit accedere? B. Cæ-
sar, hom. 4.*

S. IVSTINA V. M. 13. Iunij.

Gemina Dorotheæ IVSTINA est, consimili fere morte & prodigio à morte consimili illustris. Parentibus orba cum esset, forma tot hostes illi conciliavit, quot procos. At illa, ut cui in amoribus solus IESVS erat, suam etiam Christianis Penelopen ostendit, & mortales procos facile ceteros eludit; cum Fabiano Præsidi plusculum fuit iustandum. Devorandæ enim alapæ, ferenda verbera, & uberum carnificina. Atqui hæc inter supplicia talem IVSTINA vultum præ se ferebat, ut inter paradisi amœnitates, quas unas tunc loquebatur, obambulare sit visa. Et oportebat alteri Dorotheæ alterum etiam Theophilum esse. Zeno hic fuit è iudicii subfelliis primus. Is, cum virgo ad supplicii locum ridens contenderet, rogavit fructus peregrinos sibi è Sponsi hortis transmitteret. Annuvit capite truncanda IVSTINA. Mox latus Zenonis pugio molliter pulsât, & donum à mortuâ virgine strophium missum exhibet. Tunc quoque risit, cum strophium acciperet, qui horti munera sperabat. Sed nesciebat ille sub strophio fructus latere. Hoc enim dum frontem ridens tergit, ecce omnem animo superstitionem abstergit, Christum & se Christianum tam diu clamat, dum lingua è faucibus exsecaretur. Caput demum pto Christo ponit, & quod alij tam grave putant, cælum ridendo meretur. *Ex Ferrar.*

Quousque hic erimus affixi? adhaesimus terræ tanquam vermes; in cano volutamur: corpus deterrâ nobis Deus contulit, ut ipsum in cælum retrahamus; non ut animam per ipsum ad terram detrahamus. S. Chryl. hom. 55. ad pop. Ant.

S. HEN-

S. HENRICVS IMP. 14. Iulij.

Emmam Romanæ Coronæ unicam hic exhibeo HENRICVM, genuere Bojorum Duces, D. Wolfgangus educavit. Quidni ab his bonum Imperatorem speres? Certè Imperium à se ipso auspiciatus Virgo idemque conjux in triumphum Cupidinem duxit. Hoc subacto, facilè alios Imperij hostes omnes fudit, tum præsertim, cum Æther illi militavit, & aciem, cui votum ante pugnam fecerat, D. Laurentius, & cujus gladio accinctus erat, Adrianus, tum Georgius Angelusque præiverunt. Sed ô lepidam fortunæ faciem! Tantus belli Imperator ecce à pueris vincitur. obsidebat Trojam Apulix urbem, juratus nec imbelli ætati parcere. Cives sive armati, sive supplices in urbem repulsi. Ad triarios nempe res rediit. Erumpit ergo apertâ portâ puerile totius urbis agmen: signum Crux præit; barritus unus omnium, idem Kyrie eleison auditur, quid multis? primâ pugnâ HENRICVS capitur, & urbs libertate potitur. Adhuc gravior ille confictus fuit, quem mortuus cum acie infernâ habuisse, dæmonis, qui rem in suis oculis gestam narravit, fide creditur. Is enim viro Religioso exposuit, nutasse illic cum lance HENRICI causam, donec iterum suppetias ferens Laurentius, calicem sibi donatum pro clypeo objiciens, rem restituit. Id nisi more suo dæmon confinxit, præidentem esse oportet, cui cor non palpitat. Ex D D. Bamberg. Jac. Gretseri.

Convertatur amor tuus, ut nihil diligas, nisi DEVM ipsum, aut certè propter ipsum: convertatur etiâ ad ipsum timor tuus: quia perversus est timor omnis quo
 P 5 metuis

metuis aliquid præter eum, aut non propter eum: sic
 & gaudium & tristitia convertantur ad ipsum:
 hoc fiet, si non nisi secundum eum doleas, aut late-
 ris. S. Bern. de Iejun.

S. BONAVENTURA EP. 14. Julij.

CONTRÀ quàm hodie fieri amat, BONAVENTY-
 RAM mater ultrò Deo & D. Francisco devo-
 vit. Apud hunc pietatem doctrinæ ita juuxit, ut
 dubiam altera alteri palmam faceret. Magnum
 testimonium Alexander de Ales est, non peccasse
 Adamum in BONAVENTURA. Ipse D. Thomas
 miratus raram in viro doctrinam, bibliothecam
 suam ut monstraret, rogavit: ille digitum in Cru-
 cifixum intendit. Tantus ad purpuram tamen
 plus ipsa purpurâ erubuit. quin quod aliquoties
 indignum se putavit, qui sacro Epulo accumbe-
 ret? Sed dignum esse Angeli monstrarunt, cum
 felicem sportulam ad os BONAVENTURÆ ultrò
 portarunt. Moriturus cum vomitu laboraret, la-
 teri cibum Divinum jussit admoveri, & ecce in-
 de ad ipsum Cor se EVCHARISTIA penetravit.
 Quid jam miramur hoc (uti & caput) multis an-
 nis à morte integrum ab omni tabe repertum esse?
 Porro, dum vixit VIRGINIS unicè studiosus fuit.
 Itaque auctorem eum Sodalitatum inter Laicos
 quos vocant, faciunt. Certè in D. Lucam ideò li-
 bentius lucubrationes scripsit, quòd is de VIRGI-
 NE plura suggereret. Pulsam quoque æris cam-
 pani, quo exciti sub noctem venerabundi ter MA-
 RIAM salutamus, BONAVENTURA instruit, rectè,
 cum humanas linguas laudibus VIRGINIS suc-
 cumbere videret, in auxilium vocans ferrea ora
 & ferreas linguas. Ex vitâ & Thom. Bozio.

*Non sic timent hostes visibiles castrorû acie. si cœt
 aërte*

ærea potestates *MARIÆ* vocabulum, patrocinium
 & exemplum; pereunt sicut cera à facie ignis ubiq̃-
 que inveniunt crebram hujus nominis recordationē,
 devotam invocationem, sollicitam imitationem. S.
 Bon. in spec. B. V.

S. TVSCANA VIDVA.

14. Iulij.

Avdite qui vestrà jam expugnata, alienam
 oppugnatam itis pudicitiam; pugna vestrae
 aleam ex aliorum fortunâ colligite. In TVSCA-
 NAM oculos, sed castos conjicite: cui ad miracu-
 lum formosæ nihil è toto muliebri mundo ita ut
 virginitas placuit. Ergo ad nuptias nobiles im-
 primis adduci non potuit; trahi, cogi debuit.
 Et jam liberaverat longiore metu mors conjugis
 pavidam, cum amor infestus aliâ ex parte bellum
 intulit. Tres, qui sub Venere merebant, juvenes,
 impetum in ædes castissimæ facere, & diripere
 pudorem constituunt. Addit animos visâ TVS-
 CANÆ forma, imò audaciam pudor proscriptus.
 Dum precibus illa pugnat, fenestra ordine
 proditores accipit. Sed ecce ut primùm princeps
 è hostibus intrat thalamum, cadit humo afflictus
 à malo dæmone. Eadem secundi, eadem tertij
 fortuna. adsunt interea parentes, veniamque at-
 que aded vitam victis à victrice TVSCANA exo-
 rant. Nam hæc precibus suis lacrymisque omni-
 bus vitam infundit. Ergo à morte tergemini ado-
 lescentes surgunt, narrantque cum lacrymis, qui-
 bus illic suppliciiis mulctetur Venus. Mox animos
 expiant, & jam victuri moriuntur. At TVSCA-
 NA tot periculis pudorem expositum videns,
 precibus.

precibus & assiduis jejunijs munivit, dum à presen-
tibus in morte Cœlitibus ad stipendia illis verbis
est evocata: *Veni Sponsa Christi TVSCANNA, ac-
cipe coronam, quam tibi Dominus preparavit in æ-
ternum.* Similem cupis Mariane & vincenti dabitur.
Ex Ferrar.

*Omni studio cave tibi à corpore mortuo in inen-
dio cupiditatis. Objice menti tua ignem illum inen-
tinguibilem, & vermem illum, qui non habet finem,
& carnis inflammatio confestim extinguitur.* S. E-
phrem de Exercitatione.

S. IACOBVS NISIB. E. 15. Iulij.

ILLE IACOBVS est, qui Pontifex Nisibensis mira
oppidò agit. Pauca è multis hæc habe. Contra
jus & æquum sententiam nescio quis Iudex tulit.
Hic contra Iudicem IACOBVS testem produxit
faxum verbo in sexcentas partes diffractum. Sub
aliud tempus hominem Divo objecerunt fictè
mortuum. Ille precibus primò verò mori, tum
precibus iterum non fictè fecit in vitam resurgere.
Iam Saporì Persarum Regi urbem obsidenti, ita
Numine volente, ex muro ipse Imperator esse est
visus; mox in ejus exercitum ingens culicum
agmen armavit, castrisque tam levi milite exiit.
Illud non minus lepidum est. Lavabant ad fon-
tem non Dianæ, sed Veneres. Et facilè, ne Actæon
fieret, IACOBVS oculis imperasset, sed aures invi-
tas procax sermo & lenorifus pulsabat. Sucecessit
improbitati & suas fonti aquas ademit, puellis in-
tempestivos canos addidit. Illicet ad horum aspe-
ctum erubescere denique leviculæ, & laerymis
fontem velle reparare. Et hunc quidem restituit
vivibus Pontifex, at canos (quò cum his saltem
sape-

saperent) perpetuos esse iussit. Ex *Surio & Virid. Raderi.*

Nullus homo sibi solum Vivit, & quanto scumque exemplo sancte vite adificaverit, cum tantis & pro tantis mercedem retributionis beata vita accipiet & quantiscumque exemplum male conversationis, etiamsi eum non sequantur, praebeat, pro tantis se malis noverit rationem redditurum. S. Aug. serm. I. de temp.

S. VITALIANVS EP. 16. Iulij.

CApuae natus VITALIANVS virtutis praemium a patriâ Infulam tulit. Fuerunt tamen qui decus hoc inviderent alieno capiti, suo quaerent. Et placuit insuper, cum vel maximè seridè remagerent, fabulam tamen dare. Dormienti vestes suas auferunt, & in locum muliebres reponunt. Has ad preces matutinas vocatus imprudens induit, & templum petit VITALIANVS. Enimvero ridentibus aliis non riserunt scelerum factores. Meretricio habitu contemneratam insulae maiestatem clamant. Proditam tandem histrionicam vel ab ipsâ nocte sanctitatem. Parum fuisse cum mulieribus noctes, dies agere, nisi totus denique in mulierem abiret. Viderent nunc ciues an non rectius colum quàm pedum mulieri committerent. Si viri essent, non laturos sic stolatum Episcopum. Si expiare urbem vellent, monstrum (Episcopum feminam). aquis sepulturos. Quid multis? dum patrono caret innocentia, in mare abjicitur, non jam eluente, sed faciente parricidium culeo. Sed quis innocentiam mergeret? Emergit more suo; & caelum ingratis civibus aquas & cum his segetem negavit, dum VITALIANVM revocarent. Vnâ igitur VITALIANVS & imber è caelo missi excepti-
qu e.

que. Sed ille non fidens honoribus, DEIPARÆ Templum struxit, vivensque in hoc privatus invidiam sub VIRGINIS pallio impunè jam risit. Ex Ferrario.

Anima, qua amat, ascendit frequenter & curris familiariter per plateas caelestis Ierusalem, visitando Patriarchas & Prophetas, salutando Apostolos, admirando exercitus Martyrum & Confessorum, chorosque Virginum speculari. S. Aug. Man. c. 24.

S. ALEXIVS CONF. 17. Iulij.

Theatrum est Orbis, in quo sæpiùs malè multum divitem, sed bene pauperem egit ALEXIVS. Patrem Romæ habuit Euphemianum senatorii Ordinis, Sponsam Regii sanguinis. Sed quâ nocte Hymenæus pedem thalamo inferebat, sponsam non reperit. Nempe noctis beneficio elapsus Edeffam aufugit, ibique inter mendicabula tam diu latuit, dum ab effigie DEIPARÆ, ad cuius templum assiduus excubabat, est proditus. Tunc Romam rediit, & (quis credat?) in patriâ domo felicis personam dissimulavit. Hic cum è tantâ hereditate vix ultimum angulum ædium impetrasset, risit scilicet, eum domi se agentem quæri in alieno orbe videret, cum parentes se orbos, sponsa viduam se lamentaretur, cum utrique præsentem inclamarent, vivum lugerent. Spectabat interim sicus suorum lacrymas, vivus suas exequias; appellabat patrem matremque, nec filius audiebat; basibatur servorum suorum manus & ab his servilia multa patiebatur, jam pugnis contusus, jam sordibus perfusus. Sed demum mors sparium reduxit. Vox etenim humanâ major Romanum & Pont. & imp. ad demortuum exivit. Ibi ALEXIVM prodiderunt

vul-

vultus astro similis & literæ in manibus repetæ, quibus ipse fabulæ totius argumentum descripserat. Et placuisse fabulam Cælum ostendit, cum miraculis applausit, toties plausus repetiturum, quoties fabulam iuventus. Ex Metaphr.

*Vu obtinere calum, quod perdidit superbiens angelus, qui confusus est in virtute sua, & in multitudi-
ne divitiarum suarum? Paupertatis vilitatem amplectere; & tueri. S. Bern. serm. I. de Omnia. SS.*

S. SYMPHOROSA CVM VII. FF. MM. 18. Iulij.

Reliquit Gerulius Mart. post se conjugē SYMPHOROSAM & VII. filios. Bonum factum! è tantâ familiâ neminem reperias degenerem. Scires illam Martyris uxorem, hos filios esse, qui sanguine tincta parentis vestigia fortiter insisterent. Ergo Adriano Imp. sistitur animosa cohors; & ecce mater ducit, Blanditiis, minis, tormentis omnibus pugnatur. Sed vincunt in filiis mater, in matre filii, dum ante oculos patris volat memoria, & Martem ejus, quem fundi viderant, sanguis accendit. Cumq; mater in præterfluentem cum appendice saxo abjicienda esset, *Præco, clamabat, filios ad victoriam mater. Si filij estis, ad patris dexteram & matris sinu etiam per tela & ignes curretis. Ecco maior, pulchre mortis heredes quos nisi filios dicam meos? Lamq; valete: ego mulier per undas portum peto. Si viri estis, per vulnera viam in celum animo facietis.* Dixit & undis mersa, quò voluit, enatavit. Postridie fortissima turba iterum producit, singuliq; ad palum ligati statuuntur, quasi verò in hâc pugna tyrônes & non veterani jam essent. Inde **C R E-
SCENTIVS** ferro guttur, **IULIANVS** pectus, **PRIMITIVVS**

TIVVS umbilicum, NEMESIVS cor trajicitur, & omnes aduersa vulnera sibi gratulantur. Iam EYGENIVS in duas partes, at IUSTINVS, ut amplius augeter fraternam aciem, membratim dissectatur. Denique STACTEVS omnium telorum stat scopus. Neque jam Tyrannus prohibere potuit, quò minus fratres secutus ad astra evolaret: pennas tot sagittæ addiderunt. *Ex Rom. Brev.*

Est honorum Adolescentulorum, timorem Dei habere, de ferre parentibus honorē, castitatem tueri, non aspernari humilitatem, deligere clementiam ac irrecundiam; qua ornamenta sunt minorum aetatis.
S. Bern. l. de Ord. Vitæ.

S. ARSENIUS C. 16. Iulij.

ARSENIUS bonis artibus & virtutibus juxta clarus Arcadium & Honorium Theodosii Aug. filios literis imbuendos & pietate acceptis: quod muneris tanti pius Imp. fecit, ut eum non filiorum modò, sed suum etiam parentem dici voluerit. Quid? quòd ubi sedentes pro dignitate stans docuit, interveniens Theodosius stare imposterum filios & audire sedentem jussit, rimendas imperii secures literatis scholæ fascibus submittere, quos cum in gravius delinquentem Arcadium strinxisset ARSENIUS, necem ille Doctori inferre molitus est, penè Nero ex Arcadio factus. Adèd non jam primùm bonorum Magistrorum didactron odia & insidiæ sunt discipulorum. ARSENIO interim vox cælo hæc accidit: *Fuge, tace, quiesce.* Fugit itaque, sed aulæ servitutum: tacuit Eremitæ discipulus, sed Doctorem Angelum habuit. Hic vana hominum studia illi depinxit primò in Æthiope, qui levando, cui impar erat, oneris, alia

atque alia identidem ligna adjiciebat; tum in homine, qui aquas ridiculè cribro hauriebat: demum in duobus, qui cum tigno transverso angustam subire portam contendebant; è quibus primus peccantium, alter ambitiosorum, duo alii invidiorum erant typus. Denique beatâ morte ARSENIUS quievit annos natus C. XXI. & tunc etiam talisquæ mortem horruit. Cettè vivus semper cum strophio visus est, quod lacrymas biberit, quas mors exprimebat, expressura etiam nobis, si cum ARSENIUS memoria impressam altius gestaremus. *Ex Metaphr.*

Necesse est, ut illucescat dies patientia, per quam omnia dura tacitâ amplectaris conscientia, te magis dijudicans, cui displicent, quæ ad salutem sunt, & in cogitatione tuâ semper partem Magistri adversus te ipsum juvans, teq; accusare, illum excusare laborans. S. Bern. serm. de Circumc.

S. MARGARITA V. M. 20. Iulij.

MARGARITAM in manus damus, vel cælo judice pretiosam. Adolescentula clam parentibus Sacra nostra edocta est. Eam ob causam ad Olybrium Præsidem raptata fuit, ipso (nefas!) parente filiam accusante. Gravius etiam periculum cudebatur, quando Iudex à formâ MARGARITÆ captus amatorem induit, & mollibus armis, blanditiis pugnam movit. Elusit tamen insidias Virgo prudens, & Præses larvâ amoris positâ tyrannum prodidit. Virgis initio cæsa, tum uncis lacerata & in carcerem data. Ibi quoque fatigatam recens hostis Orcus excepit, Draconis exuviis horrendus. Sed hunc objecto scuto Crucis repulit, precumque jaculis confixit. Victrici Superi trophæum

phæum posuerunt Crucem mirèsplendentem, & à
 è cuius apice columba solatia dedit & omnibus
 vulneribus medicinam. Triumphum hunc pri-
 mum ornarunt XV. millia hominum in libertatem
 Christianam è Deorum servitute, asserta. Non
 multò post iterum pugnatum, & in triumphum
 ducti ignis & aqua. Nam & faces ardentes pectora
 admotas in sancti amoris flammis, & aquas, in
 quas abjecta erat, in baptismum vertit DEVS. Ita-
 sum ergo triumphanti columba illa divina palmam
 coronam imposuit. Invidit Olybrius, & caput
 laureatum gladio abstulit. Sed imprudens alteram
 coronam adjecit. *Ex Surio & Lippeloo.*

*Diabolica tentationis tibi proponuntur exempla
 ut: & ipse contra hostis callidi deceptoris insidias fe-
 licyter evigiles, & dum te delectat aliorum audite
 victorias, ipse te per languidi corporis ignaviam non
 remittas. S. Pet. Dam. l. 6. Ep. 21.*

S. DANIEL PROPH. 12. Iulij.

Agite Mariani, si virtutis ardua, si tesqua pigra
 calcare, ecce ille magnorum regum vates, ille
 leonum & adeo Deorum domitor per pomum
 illuc vos ducet, vos modò ne oculos otiosos affe-
 re, sed obambulando ipsum pudicitie florem Su-
 sannam spectate. Annè videtis, uti nec formæ de-
 cor, nec locus solus, nec blanditiæ minervè huius
 possint decerpere? nempe sola non fuit, quæ se-
 cum in oculis ubique Numen circumtulit. Certe
 hoc suis in oculis Susannæ tulit. Etenim, agite mo-
 dò capita scelestæ, eja populum in vestram perni-
 ciam cogite, accusate innocentiam damnandi
 puero senes. Et, quid tu ais? scelus, ubi facinus pe-
 tratum? sub *schino*, euge! & tu Orci silicernium

ubi sub primo papæ! neque mentiri scitè didicistis.
 Io! Innocentia triumphas, nunquam patrono cates.
 At vos capulares Veneris columbos jam lapidan-
 tium manus palpabunt. quid saxa, quid moras tra-
 hitis? obruite eja improbas Cupidini victimas. E-
 pitaphium ego dabo. SVB SAXIS AMOR HIS IA-
 CET SEPULTVS, Ex Dan. ipso.

*Differunt quidem inter se homo pudicus & An-
 gelus, sed felicitate, non virtute: ilius castitas feli-
 cior, huius tamen fortior esse cognoscitur; sola est ca-
 stitas, qua in hoc mortalitatis loco & tempore sta-
 tum quendam immortalis gloria representat. S.
 Bern. ep. 43.*

S. DANIEL ABB. 21. Julij.

Impetraverat à Deo DANIEL heredem viro;
 quo cum illi hospitij familiaritas intercesserat.
 Itaque hic eum patronum, at malevoli patrem
 etiam pueri vocabant. Sed pro innocentia pro-
 nuntiavit Innocentia altera. Infans nuper natus,
 qui iussus à DANIELE patrem palma edicere, di-
 gito in verum parentem conjecto, *Hic agebat, pater
 meus est*, atque ita simul patronum suum absol-
 vit, simul calumniatores improbos damnavit. Sub
 hæc cum DANIEL Eulogium latonum cerneret
 in egentes præ aliis pium, precari apud Deum in-
 stitit, plures opes submitteret tam bene prodigo.
 Et annuere DEVS est visus si pro Eulogio sponde-
 ret, divitias fraudi, morum integritati non futu-
 ras. Convenit, spondit DANIEL. Igitur Eulo-
 gius cum saxis thesaurum eruit, ad aulam abit,
 honores mercatur, struit palatia, emittit mancipia,
 splendide ac lautè victitat. Adest DANIEL of-
 ficij sui amicum commonefacturus, sed surdam
 ad pauperis vocem januam reperit, verberibus
 pro

pro stipe oneratus. Anxius proinde cum à CHRISTO crucifixo exsolvi vadimonio postulatet, annuit Filii nomine MATER MAGNA, mox etiam ipse FILIVS, eâ lege ne simile posthâc vadimonium faceret imprudens. Interea Eulogius mortuo Imperatore, honorum fastigio opibusque omnibus excidens in latomias suas postliminiò devolvitur, mox cum paupertate pauperum amor & unâ virtutes omnes ab exilio revocantur. Tam male, o Divites! vitæ sanctitati cum divitiis, tam bene cum paupertate convenit. Ex Pet. de Nat.

Proxus beati pauperes Christi, quorum fides se elusit sapientiam mundi, ut soli, quis sit optimus divitiarum usus, invenerint, quod videlicet divitiâ pauperem faciant, si diliguntur; divitem & beatum si pro Christo contemnuntur. Gueric. l. cum de omn. SS.

S. WANDREGISILVS C. 22. Iulij.

EXemplo in paucis memorando WANDREGISILVS nobilissimam Sponsam conciliavit Christo; ipse Dagoberti aulam, cujus comes erat, Asceterio posthabuit. Inde revocatus regis imperio ad ipsa palatii limina curruin rusticelli eversum magno labore, majore sui contemptu, è luto sustulit. Risere scilicet aulæ mancipia, cum principem animum in cœnum abicere se viderunt. At intempestivos cachinnos castigavit DEVS censor, quando, qui vestes purgaret WANDREGISILI luto aspersas, è cælo palam Ephrebus adstitit, & servitia tam nobilia rex ipse Dagobertus invidit. Cum bonâ igitur hujus veniâ decem cepit compluria Cœnobîa WANDREGISILVS nobilitavit, unum etiam ipse extruxit Fontinellense dictum, & sub signis monachos CCC. numeravit.

meravit. Habuit verè ad hæc hortatorem Angelum, qui & testem se rectè factorum & verò apud Superos præconem etiam fore pollicitus est. Interea, qui Divo necem parabat regio saltui præfectus, à malo genio correptus, hospitatorem WANDREGISILVM sensit. Annonam egeni monita à cælo Regina Blitildis misit. Æger acietamen dæmonum aciem vicit, & de victoriâ gratulantes Cælites audivit. Demum ne de cælo ipso dubitaret, triduo antè hoc visum est morituro patere. *Ex Surio.*

Multi de Deo sperant pecuniam; multi de Deo sperant caducos honores & perituros, aliud quilibet à Deo præter ipsam Deum: sed tu ipsum Deum tuum pete. Relinque omnes amores, pulchrior est ille, qui fecit calum & terram. S. Aug. in Ps. 39.

S. MARIA MAGDALENA.

22. Iulij.

MAGDALENA, quæ omnium in spem peccantium, animos erigit, utinam etiam in penitentiam erigeret. Tantum lacrymarum potuit lavacrum, cum aquas amor oculis deplueret à flammis suis calentes, cum ingeniosus è capillis lintea texeret. Ergo tot dæmonum malorum nuper hospitem, CHRISTI fit Hospita, huius sermonibus frui & amonibus digna est, ab hoc apud Simonem de audaciâ, apud sororem de otio, apud Iudam de prodigalitate accusata defendi semper meretur; apud hunc fratris defuncto vitam exorat, hunc nardi odoribus recreat, ministra per Iudæam sequitur, & in cruce sequitur; hic pedes lacrymis iterum lotos, iterum osculis siccatos tumulo condidit dolore plena, mox redivos ambit gaudiis ebria,

ebria, & lætissimi nuntii ad Apostolos nuntia. Quid? quod hunc etiam ipsa Apostoli vices functa in ipsas usque Gallias Massiliam portavit, & populos nova amoris magistra amare Crucifixum docuit. Hanc illa inter silvas maximè & loca sola veneratur, & innudo lectulo Crucis, quam illic loci Angeli de fixerant, indagabat. Audires jam saxa edocta & littora barbara *IBI* suspirare, *IBI* ingeminare; cum interim sæpiculè hic ad Dilectam è cælo inviseret, illa sæpè sæpius ad Dilectum ab Angelis in aère, tandem in cælos etiam raperetur. *Ex Evang. & Silm. Prierate.*

Si nos esse peccatores novimus & esse nolumus, pedibus Christi demus lacrymas, figamus oscula, pietatis oleum totâ devotione fundamus. Imitemur Magdalenam quam conspiciamus non solum caruisse peccatis, sed ad sanctitatis verticem pervenisse. Petrus Chrysol. serm. 2. de S. Magd.

S. BRIGITTA Vid. 23. Iulij.

Vix dum septennis erat BRIGITTA, cum jam coronâ donari meruit à cæli IMPERATRICE. Hæc eadem æni pingenti in opere adesse Magistra visa est. quidni ab hæc Pallade edocta pulchrè pingeret? Eodem ferè tempore *CHRISTVM* velut tunc primùm in crucem suffixum vidit, dicentem facinus hoc eorum esse, qui suos amores negligenter, mundi sectarentur. Inde illa dolenti tam condoluit, ut quoties patientis mentio fieret, testes continuò doloris lacrymas daret, ferâ item *VI.* semper plagas animi nudaret, corpusculum ardenti cerâ perfunderet, herbas ore manderet amarissimas gustui, sed quas medicus amor condidit. Virgo nupta vitam egit tam sanctam, ut obstetrican-

antem è cælo manum commodare VIRGO parienti non dubitavit. Ipsa Matris officio tum se sanctam putavit, cum DEO prolem transcripsisset. Filium certè, cui lacrymis cælum emollierat, ipse DEVS filium lacrymarum vocavit. Iam quoties illam loqui homini contigit graviore labe asperso, oberrare ipsam naribus Mephitim credidit, adeò malè olentes animas sceleratitrahitis! A morte conjugis novas religiosè vivendi leges viris virginibusque scripsit, quas ipse Legislatoꝝ CHRISTVS illi dictavit, cui etiam præsentì, anno suprà M. CCC. LXXIII. animam reddidit. Mortem illius orbis idèò minus tunc ægrè tulit, quòd vivere etiam mortuam in filiâ Catharinâ crederet. *Ex Suario.*

Quæ anima semel didicit Dei præsentiam suspirare, & querere faciem eius semper, nescio an vel ipsam gehennam experiri ad tempus horribilius ducat, quam post hujus studii gustatam suavitatem exire denuo ad illecebras, vel potiùs molestias carnis. S. Bern. serm. 25. in Cant.

S. CHRISTINA VIRG. MART.

24. Julij.

Dicite, quotquot Musas colitis, quid virgine felicius, si Doctorem habere Anglum mereatur? Certè Virgo CHRISTINA habuit, & Christiana doctrinæ rudimenta cum ediceret, ab ore Angeli pependit. Nempe sic ipsi Dñs quoque (quos argenteos anteosque parens habebat) rectè uti didicit, quando fractos in frustra pauperibus iussit cedere, docuitque hos ipsos rectè denique mortibus propitios esse: jam parentis furorẽ ut fortiter exceptit? Alapa, vincula, unci, rotæ, flammæ, veli-

velitationis speciem præbuere. Et in hac ipsa cum truncas corporis partes in vultum (hostis dicam an parentis?) projiceret, an non invito extorquere verecundiam potuit? Angeli deinde manu perfrenata an non iterum provocare hostem? Sed tota ecce acie mors occurrit: in lacum Vulturnum præceps agitur, molari collo appenso. Vincit videlicet mari etiam virtus, & gaudet CHRISTINA à Christo toto lacu nunc baptizari, quæ omni sanguine nuper. Quid quòd incolumis enatat, parens morte infelici stygiis undis mergitur? Quid ages, qui in officio pariter & odiis succedis Dion? quid Iuliane, oleum iterum ardens affundis? cum opera perdis, picem ingeris? Christo adhæret, fornacem paras: isterum cantus inter flammam audis, serpentes cogis? jam stygios vicit, vbera referas? non eget his virgo. Sagittis denique petis? pennas addis in cælum volanti. Si nescis, illa tibi, illi meta cælum est. *Ex Mart. Rom. Adone & Petr. de Natal.*

Elige illum amicum præ omnibus amicis tuis, qui cum omnia subtracta fuerint, solus tibi fidem servabit in die sepultura tua, cum omnes amici tui recedent à te, ille te non derelinquet, sed tuebitur à reprobis tuis preparatis ad escam. S. Aug. Man. c. 24.

S. CHRISTINA MIRABILIS.

24. Julij.

Rest è Orbis CHRISTINAM mirabilem dicitur quando talis etiam est vita ejus. Tu quoque necum mirare. In Hasbaniâ & nata & denata postquam oculis purgantium animarum in peculiaribus flammis tormenta arbitrata est, parulum cælum habuit, nunquam excludenda, si semel modo ingredi libuisset. Sed commiseratio, quam in ani-

animo vifa supplicia reliquerant, tantum potuerunt, ut elegerit in vitam redire, & alienas noxas in suo corpufculo plectere; probante ipfo Chrifto Iudice pium confilium. Horrefcit animus narrare, quæ deinceps viva iterum virgo facere non exhorruit. Vnum vita tota portentum fuit. Nam, ut alia omittam, volucrem illa pernicitate fuâ vincere, & iam fornaces fuccenfas ingredi, jam glacie duratas aquas subire, modò è patibulis fe fufpendere, modò facinoroforum rotis membra illigate, interdum per fentes & vepreta volutari, canumque dentes in fe armare. Porro vaticinia complura edidit. De decretorio illo Iudicii die magno animorum motu concionari folita, scelera omnia, fed luxuriam potiffimum, affiduo fletu gemituque damnavit. In fupremo tamen morbo recreata eft Angelicis modulis, iterumque è vitâ abiens non unam jam animam cælo intulit. *Ex Surio.*

Si eft fub terrâ Tartari carcer, fi eft combuftio ardens, fi eft Infernus fine fine crucians, quid ftupemus quare non omnibus contemptis fola nobis cura fit evadendi à malis talibus, ne viventes mundo ad tantas, tales, tam crudeles fubito rapiamur pœnas? S. Pet. Chryf. ferm. 124.

S. IACOBVS APOSTOLVS. 25. Julij.

LAudes IACOBI fcripturo pennam ultro IACOBI volucres ingerunt. Audi iuventus, & patronum tuum mecum lauda. Ibant conjuges pii Compostellam, & trahebant pietatis fuæ comitem filium formâ liberali juvenem. O ut periclofè caftitas peregrinaris! Hofpitis filia oculis capta adolefcentis, capere etiam ipfum nititur. Evadit hic muliebris amoris laqueos, fed non odii. Sub-

2

Subdola enim inter sarcinulas castissimi aureum craterem condit, & abeuntem de furto accusat. Damnatur, ducitur, & in crucem tollitur; sed non moritur innocentia. Dum enim mœsti parentes iter relegunt, dum ægrè & pedestrahunt & animas senectutis scipione filio amisso, dum frui illos vel pendens aspectu iuvat, ecce ab infelici arbore filius: Quid lacrymis vivo parentas mater? vivo DER MATRE & IACOBO succollantibus: i, Iudici die, ne damnare pergat, quem mors absolvit. Vix hæc ille ad matrem, cùm mater hoc ad Iudicem mente accumbentem. Hic; tam scilicet filius tuus vivit, quàm assus hic cum gallinâ suâ gallus, qui lautus unctusque sepulchrum stomachum expectat. Iam carere parabat, cùm gallus & gallina in vitam se erigunt, innocentie victrici alis applaudunt, gallus etiam PANNA carat. Ergo damnat se ipsum ludex, & innocentem missum facit, volucrum verb proles posthuma etiam hodie plumas suas cum laudibus IACOBI in omnem orbem spargunt, nunquam omnes, licet tot quoti die vellicent, evellendas. Ex L. Marineo l. 5. de reb. HISP. c. ult.

Quid durius quid in corde dulcius, quid in terra quietius est, & securius bonâ conscientia? damna rerum non metuit, non verborum contumelias, non corporis cruciatus, quin & ipsâ morte magis erigitur quàm deprimatur. S. Bern. l. de Consid.

S. CHRISTOPHORVS M. 25. Iulij.

CHRISTOPHORVS, sive corporis sive animi spectes robur, semper magnus, nomen hoc suum reportasse tunc creditur, cùm CHRISTIANUM sub pueri vultu per aquas transportavit, non magis

gnae laboris maximum navium. Certè CHRISTVM per Lyciam circumtulit, cum, ut auctor S. Ambrosius est, hominum millia IV. supra XL. ferre CHRISTI jugum docuit. Virgam manui familiarem cum ad concionem dicturus aliquando humi defixisset, confestim frondere vidit, & miraculo etiamnum pictores favent. Sed & ad tribunalia tulit CHRISTVM. Captus enim & in vincula coniectus, Decio imperante, immixtas ad se geminas & perfrictas frontis mulierculas à Venere ad CHRISTVM perduxit, cui etiam sanguine suo mox litarunt. Ipse candentem ab igne galeam indutus & in ferreum, cui flammæ suberant, lectum abjectus dormire scilicet suaviter in his tormentis visus est. Indè jaculis militum stetit expositus, ingens meta, sed prorsus innoxia. Quid? quòd aiunt sagittam reversam domini sui oculo perniciem attulisse, & medicinam eidem CHRISTOPHORI sanguinem fuisse, qui tandem cervicem gladio fortiter dedit, quod unum restare videbatur, ut humilem cæli portam tam magnus subire posset. *Ex Sur. & Lippel.*

Beata anima, qua thalamum suum diligenter ac decenter adornat, ut cum digno ac placito Christum regem honore suscipiat. O anima, considera, qua sit illa Majestas suscipienda: cogita quâ curâ te illi preparare locum oporteat. Guerricus serm. 3. de Pontific.

S. GLODESINDIS V. 25. Julij.

FRustra estis DEI rivales homines. Nemo Christo Sponsam suam eripiet, quando contra hæc pugnat, & propugnat ille pugnantem. id quod GLODESINDIS virgo jam olim fecit manifestum. Natam in principe familiâ domum ducet

Q 2

lat

bat ex parentum, non virginis, voluntate, Obolenus homo non tam sanguine, quam sceleribus nobilis, cum ecce rege iubente nuptialis pompa in funebrem abit, & hujus imperio Obolenus in carcerem, non thalamum ducitur, sceleris convictus, mortem subit, non lectum; lessum audit, non Hymenæum. Vix hanc pugnam castitas pugnavit, cum altera excipit victricem. Despondent iterum homini GLODESINDEM, & melioribus jam, ut ipsi putabant, auspiciis. Quid ageret pudor bis proditus? more Parthi fugiendo vincit, ad D. Stephani contendit asylon, aramprehendit, & quem unum deperibat, Sponsum LESVM complectitur. Hederam viti illigatam dixisset. Et jam septimus dies ierat, & virgo celi deliciis plena non senserat famem, cum apparantur palam & in conspectu populi nuptie placitura tandem ipsi etiam virgini. Adsunt è celo nitidissimi duo Ephebi Paranymphe, tertius flammeo inde etiam allato non repugnantem obnubit, jamque urbe attonita, jam parentibus etiam gaudentibus, GLODESINDIS in thalamum suum (Virginum Collegium) abducitur. Ex Surio.

Cura habere lilia penes te, si vis habere Deus habitatorē liliorum habitantem in te. Opus tuum, studium tuum, desiderium tuum lilia esse protulerantur moralis quidam rerum ipsarum candor atque odor. S. Bern. serm. 71. in Cant.

S. SIMEON CONF. 26. Iulij.

MUNDUM omnem suis beneficiis obambulare voluisse SIMEON videtur, etiam postquam exivit è mundo, & vel inter Monachos vel Eremitas vixit. Inter hos agenti cum fames ultima mina-

minaretur, cervus Divo sponte sua victimam se-
 stitit. Hierosolymæ hospes cum degeret, malos
 hospites demones septem sibi fecit cedere. Ro-
 mæ hereleos accusatus, accusatorem, quem malus
 genius corripuerat, precibus suis reus absolvit.
 Plura alia mira cum celebrem illic facerent, ho-
 nores fugam elusit. Fugientem cum Monachi ex iti-
 nere verberibus male accepissent, coniectique eam
 ob rem in vincula ab Episcopo fuissent, SIMEON
 noctu hostes suos e carcere exemit; & gloriolam
 iterum fugiendo vicit. Pisas cum ingrederetur,
 obvium e Styge nuntium habuit illud rogantem:
Quo tendis Monache? SIMEON hoc tantum res-
 pondit: *Quod me Christus duxerit.* & ecce molestus
 rogator viam suam ilico in ortum relegit. Hinc
 Lucam venit. Ibi cum Iudæorum Antesignanum
 bellum Virginitati DEIPARAE moventem mortem
 subitam sterneret, reliqui manus dederunt. Placentiæ
 noctu oraturum suoapte motu apertum templum re-
 cepit. Padum pedes trajecit tam citò ut velis &
 remis usum crederes. Iamque quocunque iret, e via
 morbi cedebant. Sed nos sistimus calamum fessum.
 Tu quoque Lector, ne orbem nobiscum perambula-
 re cogaris, familia illum in Gallis & Hispaniis fa-
 ctitasse puta. *Ex Ferrar.*

*Ut evadas hominem Dominum, quicumque ser-
 vus es, fugis in ea loca, ubi non est Dominus tuus:
 ut evadas Deum, fuge ad Deum: nam non est, quod
 effugias Deum, præsto sunt omnia & nuda Omnipoten-
 tis oculis. S. Aug. in Psal. 30.*

S. PANTALEON M. 27. Iulij.

PANTALEON sive PANTELEEMON (namque hoc illi nomen morituro cælum fecit) adolescens medicinæ operam dedit. Sed compendium illi ad hanc artem rectius Hermolaus in Christi scholâ ostendit, quando in huius nomine latere panaceam edocuit. Experimentum à puero sumptum, quem vipera morfu enecarat. Hunc uno Christi nomine vitæ reddidit, & succedaneam victimam morti viperam dedit. Eâdem medicinâ noctem oculis excæcati pepulit, gemino miraculo, nam hoc tenebras etiam parentis animo discussit, fidemque fecit aspicere. Verùm his rectè videntibus, oculi ipsis Medicis cœperunt dolere, cum Æsculapium suum ad Christianos transisse viderent. Qui invidiâ excæcatus etiam Imp. Maximianus in medicum cœpit furere, cum paralyti afflictum in pedes erexisset, quem in opem à facrificulis vocatus Phœbus destituerat. Ferro igitur & ignibus sævit, liquato oleo perfundit, ex equuleo suspendit, undis mergit, rotæ innectit, nequaquam ingeniosus in pœnas; cum medici vulneribus medicinam Christus semper faceret, & diras omnes carnificum turbas averteret. Spiculator quoque ad primum ictum ferrum suum ceram esse, & collum martyris marmor deprehendit. Refectum denique caput lactis liquorem, & oleaster, ad quem vinctus Martyr steterat, subitas frondes dare visus est. Voluit Herculem suum coronare. *Ex Metaphr.*

In huius vitæ miseriam intraſti lugens; dies tuos in dolore & arumnâ pertransiſti; cum lætæ & labore hinc exiturus es. Intelligas ergo in quantum

fit ingressus tuus flebilis, progressus tuus debilis, & regressus horribilis. Auctor Spec. Peccat. tom. 9. S. August.

SEPTEM DORMIENTES.

27. Iulij.

Ingens hi Sancti Ecclesiae negotium etiam **DORMIENTES** confecerunt. VII. erant omnes germani fratres, quos Decius à patre fide minimè paternâ proditos obstructo spelæo conclusit. Iverant sæcula jam duo & ampliùs, quando hæresis ab orco surrexit, quæ surrecturos olim à tumulo mortuos negavit. Somnium hoc esse, VII. hi, quos **DORMIENTES** dicimus, monstrarunt, quòtum in tempore sive à morte longâ, sive somno prodierunt. Illi noctem se unam dormisse rati, Decium adhuc somniabant. Quare **MALCHVM** ex suo numero adolescentem, quem ætas & morum suavis elegantia omnibus charum fecerant, exploratorem in urbem mittunt & comœtatu præficiunt. Hic dum vigilare pro urbe Crucem videt, dum nullum tonare Iovem, sed **CHRISTVM** audit, mirari unius noctis metamorphosin, & vel adhuc dormire, vel in alterum orbem, aut certè urbem delatam se credere. Mox cum monetam antiquitate suâ incognitam protulisset, suspicionem reperti thesauri dedit. Hic ille apud Procos. ad Decium provocare, qui utique nosset adhuc, quem heri unâ cum fratribus, quòd **CHRISTO** militarent, balteo spoliasset. Obstupuit ad hæc urbis Antistes, & **MALCHVM** ad montem securus è ruderibus æneas laminas, cum his rem omnem in lucem profert. Adest ipse Imp. Theodosius, quo spectante beati juvenes eodem loco longiùs jam dormituri oculos morte clauserunt:

Q 4

sed

sed cum sic mortuis etiam hæresis est mortua. Ex
varijs apud Raderum in Aulâ S.

Cum te torpore, acediâ, vel tadio affici sentis, nobis
propterea desistere à studio spirituali; sed iuvenis
require manum, trahi te obsecrans, donec deus
suscitante gratiâ factus promptior alacriorq; curras.
S. Bein, serm. 22. in Cant.

SS. NAZARIUS & CELSVS MM.

28. Iulij.

HOs etiam fosclos barbarus Neronis gladius
demessuit. Sed tamen sanguine suo rigati vi-
vunt illi etiamnum in manibus tuis. Vinam &
odorem virtutis sentias! Audi saltem. Spinæ rosam
te proximam ajunt, id quod NAZARIUS probat
ex Iudæo patre, sed matre Christianâ genitus.
Anceps diu in utrius religionem pedibus iret,
demonstravit tandem plus matris se bibisse, fon-
tique sacro admotus à Lino Pont. Mediolanum
abiit. Ibi non multo tempore patrimonium om-
ne in egenos effudit, cumque vinctis pro Chri-
sto animum faceret, mercedem nobilem magni-
que martyribus æstimatam fustuarium accepit.
Sub hæc monitus à defunctâ matre in Gallias
contendit. Hic à nobili matronâ nobilissimum
puerulum CELSVM accipit inter bonas artes
educandum. Quantam, Superi! indoles pulchra
discit probro Magistro usa, Neronis imperio ad
tribunal uterque raptatur. Dubito an Magistrum,
an discipulum plus laudem, ille pedum calcibus
affligitur, nec tamen sibi, sed animulo suo CEL-
so timet. Hic virgis atrocem in modum cæditur,
nec tamen sibi, imò oculo suo Magistro NAZARIO
ingemiscit. Mox uterque illatam Christo injuriam
in

in Diis ulciscuntur, rectiusque hos humi affligunt. Mari deinde velut prato inambulantes vidisses. Mitto cætera. NAZARIUS cervicem gladio præbuit. Idem CELSVS fecit, tantillus discipulus Magistro tanto non impar. Ex Lippeloo.

Quod loquimur, dictamus & scribimus, de vite nostra parte prætervolat: qui dudum infans, subito puer, repente juvenis, & usque ad senectutem per spatia mutatur incerta, & antè se senem intelligit, quàm juvenem non esse miretur. S. Hieron. lib. c. 40. ff.

S. OLAVS MART. 29. Iulii.

SI ulli magnatum profuit alienas terras lustrare, OLAVO profuit Norwegiæ Regi. Fortè Angliæ regnum hospes intravit, cum oculis, non ut hodie fit, ad curiositatem abusus, inter peregrina decora Fidem nostram aspexit. Placuit; ac proin Rothomagi postea sacris undis ablutus alius in regnum suum rediit, aulæ comites permultos Episcopos & fidei præcones trahens. Sed & ipse gloriosum duxit dignumque rege munus, Evangelij præconium facere, quæ quidem inter Imperii curas prima jam illi erat. Altera ab hac, cum otium bella dabant, purgare regnum ab ariolis & incantatoribus, quos ille, quia fumos vendunt, dignissimos ignibus judicavit. Leges, quas Ecclesia sanxit, quàm sanctas à suis haberi voluerit, ex eo perspecies, si scias quàm severè neglectas in se ipso vindicavit. Nam fortè festo die cortice bacillum nudabat. Monitus statuit à malè otiosâ manu pœnas continuè expetere. Itaque assulas in ipsâ manu incendi voluit, & peccantem ignibus expiari. Cæterum quia justitiæ amans cum primis erat, nihil mirum si post hanc terris proscriptam etiam

Q. ipse

ipse in exilium est pulsus. Rediit tamen postlimi-
nō in regnum. Verū, quōd secum reducere etiam
iustitiam laboraret, concitavit in se Danorum ar-
ma. Contra hos dum movet, videt in somnis sca-
lam ad cælos pertingentem, dumque illuc con-
titur, ecce à legato expergefactus conqueritur ni-
mirum cælo se detractum. Sed eodem mox subit,
cū proditus à suis in pugna cecidit. Nostri tamen
avi principibus scalam, hoc est, vitæ exemplum re-
liquit. *Ex vit. Aquil.*

*Dum vocat & licet, virtutes amplectere: in oculis
tuis versetur pudor, in auribus veritas, verba vitæ
in linguâ tuâ, imago Dei in corde tuo, in membris
omnibus continentia, ut ab Angelis & hominibus
callauderis. S. Ephrem de Exercitatione.*

S. LVPVS EPISCOP. 29. Iulij.

LVPVM dixi. Tu, si vitam leges, ovem, scio, di-
ces, ita placidis moribus hic LVPVS erat. In
conjugio annos egit septem omnino. Dehinc inter
Cœnobitas cœpit vivere, & conjux in virginum
collegio, gratissimo Superis divortio. Verū Tre-
centis ex cœnobio extraxerunt, & quamvis invitū
LVPVM pastorem sibi legerunt, felicissimo eventu.
Alter enim lupus sed longè crudelissimus gregi im-
minebat Attila, ille orbis prædo ebrius semper, sed
nunquam satur humano sanguine. Et jã infesta signa
urbi inferebat, cū obvius irato cum suis sit Ponti-
fex, rogatq; quem deniq; sese esse putaret Rex, qui
mundum sic omnē fulminis instar pervaderet? Attila
nihil humile spirans, *flagellum DEI* se esse respon-
det. Hic enim verò. Antistes portas pandi omnes
civitatis jubet & modestissimis verbis avere mul-
tum jubet *DEI flagellum*. Quid expectas? verba hec
fero-

ferocissimum & ultima minitantem animum demulserunt, & LYPVS tyrannum cicuravit. Ceterum huic verborum modestiæ victus quoque ratio & vestitus responderunt. Et cibum quidem tertio primùm die sumpsit, Sabbato cibario pane contentus. Vestem quoque unieam gestavit, sed subditiâ alterâ (cilicio) superbam. *Ex Surio & Nauclero.*

Ad Deum tuum refer flagellum tuum: quia nec Diabolus tibi aliquid faciet, nisi ille permittat, qui desuper habet potestatem, aut ad pœnam, aut ad disciplinam. Ad pœnam impijs, ad disciplinam filijs. Flagellat enim omnem filium quem recipit. S. Aug. in Ps. 31.

SS. ABDON & SENNEN MM.

30. Iulij.

Censebantur ABDON & SENNEN inter primos Persiæ purpuratos. Et verò nisi cunæ in patriâ, mors Romæ purpuram donasset. Nam quòd Christiano principe non indignum officium arbitrentur, Martyrum esse vespillones, suisque manibus terræ mandare horum corpora gauderent, victos Decius Romam adduxit. Ibi ad tyranni tribunal steterunt auro gemmi sçue splendidi rei, sed extinguebant harum lucem catenæ ferreæ, quas nimium gloriosi jactabant. Itaque eum munera ingentia promitteret tyrannus, si ad Deos transirent, risere scilicet, & ad omnia tormenta provocarunt. Plumbatis igitur tentati, contra ferreos se præbuerunt. Inde in theatro feris obiecti, sed plausum meruere & victa Martyribus colla leones submisere, feræque cicure s hominem contra feros homines visæ defendere. Reperti interim qui necem inferrent gladiatores, Sed & Mar.

Martyres tales se probarunt, cū jugulum fortiter gladio dederunt. Exincti triduum tumulo carere, dum Cyrinus plombeis loculis clausum aurum defodit, quod iterum deinde erutum est in lucem, cū Orbi Christiano Sol suus Constantinus luxit.

Ex actis S. Laurentii.

Noli caduca & fugacia quæ tanquam cera liqueſcunt, admirari. Vivant alii cum Principibus familiariter; tu per orationem cum Deo verſaris: tu unigeniti Filii Dei corpore veſceris; gaude & latere te dignum effectum eſſe, qui templum ſis Dei.

S. Ephrem de vit. ſpirit.

S. GERMANVSE PISC. 31. Iulij.

GERMANVM Muſæ ad ſummos honores exere-
runt. In his poſitus cū animum ad indignum munere ſuo ſtudia dimitteret, & venandi amore illectus Palladi jam Dianam præponeret, monitor adfuit Amator urbis Pontifex, & arbore, in quâ ferarum capita defixerat, exciſâ, inſanum etiam venandi ſtudium ex ejus animo extirpavit. Eſt enim iratum fugere aliquandiu Amator eſt coactus, rediit tamen paulò poſt, & inermem in templo GERMANVM aggreſſus, captum amicâ vi in ſacerdotem attondit, infulæque ſuæ moriturus heredem fecit. Inde alium jam vidiffes GERMANVM. Nemo modeſtior illo. Nulli digniores infulæ mores. Ille cilicio corpus veſtire, ille præter panem hordeaceum & mortis monitorem cinerem nihil in menſam admittere. Ille reditus in pauperes diſpenſare, cū ex his uni tres reliqui aurei eſſent, jubere, ut hi etiam illis in prædam cederent. Verū cū ex his unum miniſter ſervafſet, Numenque pro binis ducentos dono ſubmiſiſſet, notavit ſcilicet GERMANVS avariciam illius.

lius, qui ingens fœnus (quod trecentorum aureorum futurum erat) imminuisset. Obiit anno CCCC. XXXV. patriæ suæ unicum præsidium. Nam dum vixit, contra imminentes urbi hostes ipse exercitum duxit, signa ipse tulit, utque animos civibus faceret, sæpè sæpius cum suis *Alleluia* insonuit, itaque ferè unus rectè Epinicum ante victoriam cecinit. *Ex Suario.*

Diem ex die ne differas; sed quàm celerrimè ad Dominum te converte, antequam severissimi Iudicis sententia pronuncietur, qua te vocet ad reddendam rationem talentorum, qua tibi dedit; & vinctis manibus & pedibus in tenebras exteriores extrudaris. S. Ephrem de Pœnit. & Conf.

S. IGNATIVS LOYOLA C. 31. Julij.

IGNATIVS è nobili milite Societatis IESU Dux animi sanitatem pedum debet vulneri; hujus curationem D. Petro, vitæ immutationem piorum librorum lectioni, castitatis verò donum Virgini MAGNÆ, quæ cum Filiolo suo spectandam illi se dedit. Ad hujus aram cum opima spolia (arma sibi detracta) suspendisset, inter miros pœnitentiæ rigores, MARIA dictante, libellum illum Asceticum scripsit, quem ne libro satis laudes. Cum horas VIRGINIS percurreret, ad arcanum S. Triadis aspectum admittus est. Eiusdem Sabbatho extra se raptus, non nisi altero Sabbatho ad corpus rediit, animarum lucro inhians, vir annorum XXXIII. literas discere est aggressus; mox socios scribere, parvas copias, sed ingens orbi laboranti præsidium, & cui IESVS ipse propitium Romæ se fore appromisit. Unicum ei symbolum fuit, *Major DEI Gloria;* perquam familiaris illa cum lacrymis vox
Hæc

Heu quàm sordet terra, cum calum aspicio! Hoc obtinuit anno M. D. LVI. vir divinis ostentis, vaticiniis, miraculis clarus & natus Ecclesie bono. Nam sanctior juventutis educatio, reducta ab exilio Musæ, proscriptæ hæreses, assertus DD. & templorum cultus, frequens iterum Sacramentorum usus, demum uterque orbis, ille CHRISTO subactus, hic servatus, & quidquid in utroq; filii vel faciant fortiter vel pariuntur, id omne IGNATIUM est opus. De Sodalitatibus VIRGINIS quid dicam? quisquis ex his MARIAM Matrem clamas, rectè IGNATIUM patrem dices. *Ex vitâ.*

O ingratiſſimum! ô duri cordis hominem! qui nō dum intelligit, se ad labores perpetiendos, atque ad gloriam Domini Nostri Iesu Christi summo conatu quarendam & amplificandam longè maximè obligatum! Ex Epist. S. P. Ignatii de perfect. Religios.

S. IOANNES COLVMBINVS C.
31. Iulij.

O Si Lector iis oculis vitam IOANNIS legeres, quibus ille Divorum legit! Et leges puto, iisdem, si leges. Succensuit hic uxori cœnam feribis apparanti. Illa, ut matrona erat præ aliis pia, jubet, dum famem rectius opsonet, oculos pascere legendis Divorum factis. Non erat hoc pro stomacho IOANNIS: abjicit librum. Mox tamen curiositate ductus tollit, legitque in quam primò oculis offendit Mariæ Ægyptiacæ vitam. Hic verò alij jam fame stimulari animus, & nauseare omnia terrena, jam templa & preces amare, benè egenis facere, asseri incubare, castitatem cum conjugio colere, ædes in publicum peregrinorum stabulum vertere, denique ille nuper in pietate discipulus

vel magistram conjugem superare. Et fortè leprâ horridum homuncionem domum portaverat, cuius nec aspectum conjunx ferte poterat. At IOANNES osculis etiam dignatus balneo recreatum in uxoris thalamo deposuit, eidemque, dum à sacris rediret, enixè commendavit. Interea dum hæc cubiculum petit, omnes odorum delicias obvias habet. Supervenit IOANNES cum bellariis, sed præter vestigia, nobiles, quos diximus, odores nihil reperit. Christus fuerat. IOANNES rebus omnibus abjectis pauperem etiam ipse induit, Societatemque condidit, quam Urbanus V. Pont. probavit, patrocinio infantum inductus, qui matres suas, ut IESVATIS (ita is Ordo appellatur) benefacerent, monuerunt, tam magni oratores quam parvi fuerunt. Ex Ferrar.

Habemus hospitalitatis curam, non ut momentaneam solum retributionem accipiamus, sed ut reponamus nobis immortalium bonorum fruitionem. Nam si hoc facimus, suscipiemus & nos Christum, & suscipiet etiam ipse nos in mansionibus, quas præparavit diligentibus se. S. Chrys. in Gen.

